

Letterige woorden

Een zinnige dichtbundel

Leanne Marije Reijners

Sep – Dec 2022, HKU

INHOUDSOPGAVE

Wat ik van een gedicht verwacht	3
POPCORNPALIS	4
Dode bloesems in de zomer	6
[TITEL].....	8
Dit gedicht is niet voor iedereen	9
Het Vraagteken	10
Ollebollekes	11
Kerstmis is voor iedereen	12
Gouden Waagschaal.....	13
Lekkerik	14
Fuck y'	16

Wat ik van een gedicht verwacht

is een aanroep,
van twee stemmen.
Verschillend van teneur,
beide mij heilbrengend.

Van één een reikend handgebaar,
de ander grijzend vol gevaar,
zodat ik twijfel, zucht en kreun,
me afvragend: *ben je altijd zo moeilijk?*

Mijn mond vult zich met koortsig schuim.
Een zoete smaak blijft achter.
Ik krijs in stilte. Jij draait om.
Zo verrast ik ben, zeg ik “pardon”.

Met ogen van letters staar je me leeg.
Je wil me hier hebben, nat in het zweet.
Ik aanschouw je, lang en indringend,
steeds mooier word je, zelfs wat opwindend.

Langzaam, zo weet je, verlies je jouw ziel.
Ik buig je, ik vorm je, ik schud je
zwarte inkt tot menselijke betekenis.
Naakt dwaal je rond in mijn geest.

En waar je gisteren slechts jij was, en van jou,
werd je zo-even herboren in mij, en van mij.

O, kunstige taal, het spijt me
als dat niet vol of half rijmt
met wat je diep van binnen wil.

POPCORNPALEIS

Is het de of het
POPCORNPALEIS

ideaal voor HET
hele gezin
ideaal om THUIS
mee te oefenen
niet alleen figuurlijk ook:
LETTERLIJK

POPCORNPALEIS

voor DE
liefhebbers
opblaasbaar
in nette ongebruikte staat

POPCORNPALEIS

SPEEL-
goed

SCHIET
in de roos

SCHIET
sneller,
rauwer,
grimmiger,
dodelijker...

SCHIET
ik werd gewoon

LEGENDARISCH
ik werd gewoon

laat je niet overweldigen door
TWIJFELS

ergens vastgezet
of vastgebonden

SCHIET

ideaal voor het hele gezin
in diverse afmetingen verkrijgbaar
geweer
pistool

POPCORNPALEIS

het is een universeel begrip
tijdloos

sommige mensen kunnen het in een paar woorden omschrijven

POPCORNPALEIS

elk individu geeft er zijn eigen invulling aan

ik werd gewoon
SCHIET
van links tot rechts

ik werd gewoon

is er een echte definitie van het woord LIEFDE?

2 miljoen doden

SCHIET

ik werd gewoon
POPCORNPALEIS

2 minuten stil

Dode bloesems in de zomer

Je zegt mij: 'Ik wil dood'

Ik weet niet wat dat betekent...

Je zegt mij: 'Ik wil dood'

Maar ik weet niet wat dat betekent...

bruisende bekkens, bekkende lakens
lijsters del bang, bang, schijt schuurt het schaamhaar

vlak over heuvels, deinend het staal
onvindbaar mijn tijden, ongrijpbaar jouw taal

zonovergoten, koud melk langs de poten
kamelengefluit, zacht stotterend fruit

stut de hartkleppen, vuil op de vlekken
klok in lawine, rokersmest stinkt

Je zegt mij: 'Ik wil dood'

Ik weet niet wat dat betekent...

Je zegt mij: 'Ik wil dood'

Maar ik weet niet wat dat betekent...

kalende vrouwen, mekkerende mouwen
aap in de ringen, ring om leeuwinnen

loeders in luiers, poep op plavuizen
kreeftroze rozen, zoet zuigend kind

zwart zwaar en zepig, trek overal strepen
laat me nu vallen, doorzie al mijn streken

vlucht, moord, steek, martel
knaag, vinger, BLOED, (!)

nènènè nènènè nènènè nè

krakende kerels, kut krekels karig
lul la ma waaie, mijn haan zal niet kraaien

flamingo's in oorlog, patat dipt de wit,
wit hemel roest open, vertroebelt mijn mist

bik, bok, bak, boter, bluf, blaf, broek, poker
pik, pak, puk, poedel, dof, duf, daar, doven

dralende pijpen, slappe verstijfden
voetstuk op hoofden, halszaak doorklieft

Je zegt mij: "ik wil dood"
Ik weet niet wat dat betekent...

Je zegt mij: 'ik wil dood'
Ik weet niet [...] Ik weet niet!

Je zegt mij: 'ik wil dood'
Ik weet niet wat dat betekent...

Je zegt mij: 'ik wil dood'
Zeg mij
(nu)
wat dat betekent!

[TITEL]

ik besluit
wat ik eigenlijk gisteren al had besloten,
om een onaf gedicht te schrijven, en
aan *u* voor te dragen,
in uiterste ernst,
een gedicht,
GEBASEERD
op de volgende
zin:

Weet dat er geen heelheid is en dat dat goed is.

Ik herhaal:
*Weet dat er geen heelheid is,
en dat dát
goed is...*

En omdat het goed is,
dat zo nu en dan te ervaren,
moet ik u vandaag teleurstellen:
met deze woorden [...] zal u het voorlopig moeten . . . ~~doen~~

Dit gedicht is niet voor iedereen

wel voor velen
velen voeden, verwennen
vereren, adoreren
hunne poes

op de gekste momenten
vibreren
zij hun gulzigheid
hun lokroep
naar je toe

hun verlangen
staat haaks
op het voortschrijdende
leven, zo alledaags

hun verlangen
verscheurt
het vervaalde velijn
van het verzuchtende uur

verdraagzaam
verdienstelijk
vervul ik mijn plicht
vertoon ik mijn veerkracht
verberg ik mijn

ergernis

zodra
mijn poes
zo vleselijk van toon
mijn welverdiende
avondmaal
verstoord

dan twijfelt
om vervolgens
vliegensvlug
een ommezwaai te maken
en zich te vlijen
op mijn schoot.

Het Vraagteken

rauw, grillig, en
ongepolijst
splijt in staal geslagen bruggen
uiteen

waar respect
opgaat in rook
krimpen de koude, ijzeren cellen
ineen

op alsmaar lopende banden
wordt argeloze vrijmoedigheid
bewerkt tot giftige claustrofobie

vastgepind op zijn stip, of
gehangen aan zijn haakje
bewegingen verliezen hun spontaniteit
ademteugen hun zuurstof, en
ruimten hun horizonnen

althans,
als dat teken, zo krommend
geen taal krijgt
geen vuur
geen man
kracht
die een brug last
naar die ander
die ander
een broeder,
een broeder in arbeid

een broeder in verlangend
vuur, vlamvend licht

Ollebollekes

Uitdroog die hersencel!
Haat aan begrijpelijk!
Strooi kilo's zout op elk
weekdier in zee!

Steel van gewervelden
kraakbenenlogica!
Schaad de myeline tot
zachte puree!

Spetteren! Spetteren!
Waterpret overal
Spelende peuters zo
dartelend blij

dan vanzelfsprekend volgt
pierenbadkletserij:
kersverse ouders die
zemelen op rij

Kerstmis is voor iedereen

Ik sta op stal de hele zomer lang.
Maar niemand lijkt dat uit te maken hoor!
Alsof dat mij geen enk'le pijn zou doen,
alleen te staan, te wachten op die man,
die man die dieren voor mij spant, en schreeuwt
zo hard dat ik van gekkigheid niet weet
waarom ik al die tijd naar hem uitkeek.

Je kent hem wel zodra je hem zou zien:
zijn rode muts met ronde witte pluim,
en ook zijn buik ontgaat de meesten niet.
Ach ja, wie denkt er ook aan mij als hij
met al zijn dieren schittert in elk lied?
Ja, soms word tóch ik eventjes genoemd,
maar denk maar niet dat dát mijn leed verzacht.

Ik ween van binnen: traanloos, jammerlijk!
Wie kent nog thans het leed van hout en staal?
Mijn rug versleten – moe! – en toch ik moet,
ik moet elk jaar die last, die nacht, door weer
en wind gaan dragen; anders wacht de bijl
en zaag en word ik levend weggebrand:
vergeten as, bedekt met lagen sneeuw.

Dus wees nu eens oprecht mijn nobel vriend:
Hebt gij óóit aan mij gedacht bij Kerst?

Gouden Waagschaal

In trillingen van goud wil ik mijn klaarheid
tot klank beminnen; vurig, zinvol woord
verlaat bezielde en tijdsbewust mijn poort
opdat mijn spreken balanceert in waarheid.

Mijn zwijgen dient een podium te geven
aan elk besef ontsprongen in mijn woud,
waar chaos zegeviert tot zich ontvouwt
die boodschap die uit liefde is geweven.

Bezin u eerst voordat u zinnen spuwt!
De schaduw van het bos doet u verdwalen,
alleen in zilver maanlicht ziet u klaar.

En wees u goed bewust welk woord u schuwt!
Uitsluitend dan kan u onnozelheid bepalen,
en wijst u ons een weg van war naar waar.

Lekkerik

Vergeet niet dat ik ben
net zoals jij,
net anders,
of net even dat ene wat je niet verwacht.

Ik vlam waar ik wil vlammen
Ik doof waar ik wil doven
En ik druip af zodra jij

zodra je dat ene in mij uitlicht wat ik juist op dat moment niet uitgelicht wil hebben.

Dat is geen sinecure. Dat is –
IK
die het maximale van jou vraagt,
eist,
dwingt,
wringt...

Sorry.

En toch, ik vraag het je. Veel als het is. Het is veel. Ik vraag het je. Veel en vaak, vraag ik je mij aan te voelen. Zoals je kan leren voelen wanneer het bad *precies* anderhalf graden te koud is, de koekjes *precies* tweeëntwintig gram suiker te veel bevatten, of wanneer die ene zin “ik houd van je” met *precies* genoeg verlangen gevuld is – dat wil zeggen: geen driekwart ademnood te weinig, en geen viervijfde zucht te veel – zo vraag ik jou mijn ‘zijn’ aan te voelen: *precies* de juiste hoeveelheid man, vrouw, of dat wat idealiter nooit een woord zou hoeven krijgen, maar wat in de praktijk toch zo hard taal nodig lijkt te hebben.

En?
Voel je me al?

Zo niet, dan geeft dat niet. Ik vraag geen ‘ja’ of ‘nee’, ik hoop en verlang enkel een ‘voor jou wil ik mijn best doen’ en dan ben ik dankbaar. Uitsluitend dankbaar. Zo ingewikkeld is het immers om met elkaar te leven...

behalve dan dáár
waar ik vrouw ben

niet voor een kwart of voor de helft
nee, voor de volle honderd procent.
Dan brand ik ondubbelzinnig voor je!
Licht ik wit op bij jouw zwarte lust!

En wil ik keer op keer op keer
worden aangestoken door jouw ogen van verlangen.

Zie het als een vijfde dimensie die als een walm, overal en altijd, om mij heen cirkelt.
En twijfel dan niet. Juist niet. Wees niet bang, terughoudend of beschaamd.
Respectvol zijn, is het enige wat ik van je vraag.
Respectvol in je disrespect. Gaat je dat lukken denk je?

Dan twinkel ik zachtjes, gloei ik steeds feller en straal ik al mijn vrouwheid over je uit.

Fuck y'

Voor dichten ben ik nu way appa
Eigenlijk denk ik Mark me akka
Geef me eens een goede baap
O, rook je niet? Jij saaie daap

Jullie dwingen mij te tanken
Panja worden is mijn doel
Ik laat me toch niet zomaar krenken
Flikker toch op klote mongool

Ik dicht lkk hoe ik zelf wil
'n Kaasje maken kan ik wel
Dus als ik liever wat HC doe
Zeik dan niet en wobo 't gewoon

Ik heb sponti tantoe inspo
Deze firi is fantas
Wollah, dit is pierie tiefie
Hayek tranga, baggerz bros

En nu geen woorden van mij nakken
Vuile vieze parra snitch
Echt ik naai je waar je bij staat
Met je woozy kps

Nu heb ik zin iemand te flowen
Mark, zullen we eens blowen?
Heb toch skitta aan 't dichten
Ff flexen en relaxen

Sorry brada's voor mijn fatoes
Mijn shinna moest omhoog
Ik ben nu eindelijk wel klari
Ik praat wawa kaka wack

Thalla

met dank aan
Mark Boog, docent HKU
Writing 1 HKU (2022)